

Una història coral de Barcelona

Grégoire Polet és un escriptor i traductor belga nascut a Uccle el 1978, doctor en Lletres per la Universitat Catòlica de Lovaina, especialitzat en literatura espanyola i guanyador de diversos premis. És autor de diverses novel·les com les publicades a la prestigiosa editorial francesa Gallimard, *Madrid ne dort pas*, *Excusez les fautes du copiste*, *Leurs vies éclatantes*, *Chucho* i *Les ballons d'hélium* i de l'assaig *Petit éloge de la gourmandise*.

Ara presenta la versió catalana de *Barcelona!*, publicada prèviament en francès per Gallimard i ara per Angle. Grégoire Polet va explicar en un acte recent que va viure a Barcelona des de l'inici de la crisi econòmica, l'any 2008, fins fa ben poc. I la ficció de la novel·la transcorre precisament durant aquest període de temps. Polet, que parla correctament en català, també ha viscut a Madrid, París i Brussel·les.

Barcelona! és un viatge polièdric pels diversos barris de la ciutat i des de la visió de diferents classes socials. Una vintena de personatges entrecreuen les seves vides dins d'una història coral en què Barcelona és un

personatge discret però amb la força que té la metròpoli mediterrània. Polet dona la paraula als rics i als pobres, als joves i als vells. Els diversos personatges donen forma al cos de la història, que vol mol mostrar el paradigma d'una Barcelona oberta i plural, una ciutat en què hi cap tothom, fins i tot els turistes.

La multiplicitat de personatge no és més que una metàfora de l'escenari ciutadà on milers de vides es creuen i es retroben. Els carrers, les places, els espais barcelonins són els actuals, encara que hi ha llocs no tan comuns o no tan coneguts pels barcelonins,

perquè a la trama no surten només els espais més famosos de la ciutat, sinó també carrers del Carmel, com Pedrell i el passeig de la Font d'en Fargas.

Per les pàgines de la novel·la hi circulen i s'hi entrecreuen polítics, policies, periodistes, llibreters, estudiants, obrers, emprenedors, escriptors, barcelonòfils, famílies, indigents, recollidors de cartrons, gitanos de la Mina i, entre d'altres, un navegant solitari que està fent la volta al món amb el seu veler. I tots els personatges deambulen per una ciutat que s'ha posat de moda a Europa. És una ciutat per a la lluita i per a l'amor. Cadascú, amb els seus neguits, les seves històries, les seves ambicions... L'escenari esdevé un protagonista més de l'obra, la dreta de l'Eixample, el passeig de Gràcia, la Sagrada Família, la Rambla, el Raval, el Paral·lel, el Poble-sec, la Barceloneta, Gràcia, el barri Gòtic...

Barcelona! és una història coral on els personatges es mostren amb naturalitat dins d'una crisi que comença i que posarà sota la llum els indignats i també els independentistes catalans. Grégoire Polet no s'oblida d'incloure un dels mites barcelonins, el Futbol Club Barcelona i ho fa recreant un partit màgic entre l'equip blaugrana i el Real Madrid, jugat l'any 2009 al Bernabéu. El Barça va guanyar per 2 a 6 i, a Barcelona, per cada gol marcat van esclatar centenars de coets; era l'inici de l'era Guardiola. La *Barcelona!* de Grégoire Polet no és la dels prodigis, però sí una novel·la calidoscòpica, àgil i distreta escrita amb talent per un autor europeista. *

Grégoire Polet va viure a Barcelona des del 2008 i fins fa ben poc
ALBERT SALAMÉ

BARCELONA!
Grégoire Polet
Traducció:
Albert Mestres
Editorial: Angle
Barcelona, 2016
Pàgines: 425
Preu: 19,90 euros

El país dels desemparats

El perfil de l'edifici Chrysler de Nova York es veu des de la finestra de l'hospital on Lucy Barton es recupera d'una malaltia en companyia de la seva mare, que ha anat a veure-la des d'un poblet d'Illinois. Totes dues parlen durant cinc dies a mitjans dels anys 80. Bé, parlen, s'expliquen xafarderies i callen. Perquè els silencis també articulen la relació i tenen una veu essencial dins *Em dic Lucy Barton*, una novel·la breu i intensa, escrita en primera persona i amb una capacitat per a la versemblança exquisida que porta la protagonista a recordar uns orígens modestos; com es casa amb un jove d'origen alemany, se'n va a

Nova York, se'n divorcia, es torna a casar i coneix una escriptora que l'empeny a escriure la història que llegim. És una dona sensible, emotiva i solitària, plena de pors, que creu que no té dret a la felicitat completa.

Que *Em dic Lucy Barton* ens arribi amb l'aura de *best-seller* pot fer una mica de mandra però la nord-americana Elisabeth Strout, autora també d'*Olive Kitteridge* (premis Pulitzer i Llibreter) destil·la ofici i talent, que no sempre van junts. Captiva la

EM DIC LUCY BARTON
Elisabeth Strout
Traducció: E. Tallada
Editorial: 1984
Pàgines: 215
Preu: 16,80 euros

modernitat clàssica de Strout ("Hi va haver una vegada, ara ja fa molts anys, que vaig haver d'estar ingressada a l'hospital", és l'inici d'*Em dic Lucy Barton*) i una saviesa narrativa de la qual destaquen la capacitat extraordinària per transformar en significatiu els detalls mínims i la creació d'uns personatges empeltats de realisme a qui dota d'una veu tan creïble que els converteix en l'essència de tot un país, el dels desemparats. *